

БЪЛГАРИТЕ В СЕВЕРНОТО ПРИЧЕРНОМОРИЕ
ИЗСЛЕДВАНИЯ И МАТЕРИАЛИ

ТОМ ПЕТИ

НЕПОЗНАТИЯТ БЪЛГАРИН СТЕФАН КИНЧЕВ

Георги Николов

Името на Стефан Кинчев в България е почти непознато. За него се знае малко, при все че той е направил необходимото да бъде приобщен духовно към своя народ. Разполагаме със сведения, достатъчни да очертаем неговия житейски и творчески път. Основен извор засега са книгите му, и по-точно „Странната идея на един момък“, стихотворенията му с автобиографично начало и писмата му до негови познати. Изминатият от него житейски път е поучителен и с основание е обект на мемоаристиката.

1. Преписката ми със Ст. Кинчев започва, когато от Кабинета за работа с българите в чужбина получих неговия адрес. Преписката ми е краткотрайна поради смъртта му. Освен с литературоведски въпроси, тя е актуална с биографичните данни за Кинчев, както и със сведения за живота на българите, изселници в Бесарабия. Преписката обхваща десет писма, написани през 1984 — 1985 г. Ст. Кинчев пише и до други свои познати българи, като И. Дундаров, В. Даракева (вероятно Даракчиева) и др., у които вероятно ще се намерят негови писма.

От наличните писма могат да се извлекат следните биографични данни за Ст. Кинчев. Като своя рождена дата той сочи 22 март 1895 г. (позовава се на черковните книги). Роден е в с. Хасан Батар (Виноградное) в Бесарабия. Родът му е от с. Маломир [Карапча], Ямболско, а родовото име — Везирев (Везирите, Везирята).

За образованието си Кинчев пише следното (в писмото си от 12 ноември 1984 г.): „...съзнавам се, че аз съм с ниско образование, в село Хасан Батар първоначалното училище, което в него време беше на три години [имало тригодишен курс, б. м. Г. Н.], и брат ми Николай, като искаше да ме учи, ме записа в двукласното училище, което посещавах само една година, не можах да продължавам от недостатки на харча, който се требваше и ме заведе в немцкото село Каргиз да се уча ковач...“

Детството на Кинчев преминава при крайно лоши условия на живот, вследствие на бедността на българите, преселници в Бесарабия. „Роден съм в една кухня. Името [вероятно е искал да напише „именно“] на кухня в него време се прекарваше зимата. Често съм болял. Баща ми два пъти

возможност да се збуди превода на книгата Страна идея на идин момак. Мисля че Вий шего срешните в България.

ЖелаеВи най доброто от Господа Бога и дълги години на живо-ТяВи.

ПисматаВи всегда ще имат отговор от мене.
Ваш Стефан Михайлович Кинчев

(п)

Д-р.
Георги Николов
Бургас България

26 ноември 1984

Драги Господине, учени Николов — здравейте!

Получах Ваше рчдостно писмо — спасибо, снимкатаВи на млад българен, красив аспект; интересно сас сходството на иин наш родственник по име Николов брат на моята буля Матрона които фамилиятаим тый сышо Николов. Както е извесно от наши стари хора сме дошле от Карапча близ река Тунжа л днес е маломир, мо, Вие сте от Бургас неможа да саде че сте един род? но схоството много близко по Вашата снимка. Аз Ва благодаря за такав чудни подарок от Вас

По словатаВи сякахщ ще вида ошти дорде сам жув моята творба на майчен язык, голяма радость!..

Бог даВи е в помощ!..

Моето чествувани в града-ми Корнелиу Прокопиу сами неснам кой подбуди делото на „Оменажен“; в града имами 5 писатели и много по учени от меня които обладават местния язык нол нямаха туй удоволствие което сторяха на менял до сега низнам кой подбди това дело.

Испращам-Ви идна моя снимка аконеВиса хареса пишетими ще Виспратя друга...

За моята по подрамна биография ще намерите в първия том на пригавкити на книгата, на първия том. Хай! да видим сега переведена моята книга, моя труд, на български язык.

Имах ощи три книги написани, 1, „/Миланка“ 2- Истена на или лажа“ третета како струва честоста“ . но аз ги изфурих заплашен от цензурата в 1964. Благодаря-ви за Вашия труд прущавайти и извинети за многото грешки в писмотоми защото невиждам.

(п)

Д-р.
Георги Николов
Бургас — България

14 январь 1985

Уважаеми Българен, пишеви Стефан Кинчев. Получах вестника „Народни Другар“ сас Ваша стаия чудно описана, спасибо.

А ко несте получили мойта творба, молява пишетими ще испратя други по воздуха.

Передайте моята благодарность на Ганка, о меу муито обригадо! за дето перевела репортацията в вестника „А Воз до Пово“ газбира се че Ганка ще быди переводчик на моята творба?...

Заглавието на книгата тый да быди, „Страна Идея на един момак“ само чи, имито на автора неможи да быди „КЫнчев“ но Кинчев защото ако быди таз моя книга продадена в Бессарабия (Бившата Бссрабия имено в в роднотоми село никой не ма знай сас името Кнчев но ма знаят като Кинчев?; Това е моето име и през име в роднотоми село...

Отказвам-се от какав не быть заработок от моето творение микаква печалба, аз меща.

Акао можете да глезете в контакт сас кмета на селото Маломир билото Карапча моля Ва да питати селската глава имами останали някойси хора от моя род, „Визирски“ което прозвище до сега е в роднотоми село Гасан Батар... аз му писах писмо в което му се мопиф дами отвырни вопроса но нямах никакав ответ..

Уважаеми Д-р. Николов великое спасибо за труда Ви! прущавайте ваш знаком по писмата Стефан Михайлович Кинчев.

(п)

8 Февраль 1985

Драги-Ми учони българен, благодаряви за милото Ви писмо от 29 январь 1985 година; писмото Ви достигна в Бразилия за 9 деня, това е редкост.

Днес, Ви испращам по воздуха първия том на Страна идея на един момак, и ако не получите книгити испратени по напред по морето ще Ви испратя и втория том който е пачатан в три книги.

Разбирам чи първия том, макар че е по малко листе от втория том ще даде време дасе сообщим каквото переводчика дани остани без работа, ще даде времето да достигнат ощи трети останали книги.

Недчвно получах неколко инострани писмави които отметват чи са чули за меня в България и взели адреса-ми от списанието „Родобюлие“.

Едного от тез писма е от Австралия което ви го испращам да го причтети...

„март испълвам 90 години, денат приближава, роденсам в една кухня, името на кухня в него време са прикарваши зимата, често сам болеял, бащаами двапыта си дохадял от полето като оставал стадотоси на чирака каквото дабыди на погребението-ми но това ниса случало и сам прикарвар и побеждавал болезнята...

Садбата ма доведи тук, в таз тропическа страна на 31 година на живото-ми, вече сам в Бразилия 59 години.

Д-р. Стоянов пишими често и аз му испратях програмата записана на магнитна лента да чуе моята реч на деня на чествуваниетоми от Факултета на Философия и местните власти.

Господин Румен Стоянов сега е в Мексика, сас него веда постоянна переписка.

Драги мой николов, от меня на Вас и семейството-хх Ви най добро пожелание удача в Вашто предприятие каквото моята творба преводаи да быди удачн,..

Привет Вам и дьалги години на живота-Ви!..

От Стефан Михайлович Кинчев

Очаквам ответ

(п)

21 март 1985

Многоуважаеми Г-н. Георги Николов- здравейте!

С настоящето ви уведомявам че получах Вашо сладко писмо сас „Мартиницата“ която ми възбди детските години в март месец се носяхми мартиници, моята майка която тый се грижиш з меняа като испалващи традиционална обет....

Млого марадва вашето желания да идити в Маломир и дасе поста-раите даисдириите нашета погасна ла вамилиа или-же прозвще „Визирята“.

Аз съм болен,имаам шага на михюрси (пузир) на второстепени рост, казват че можи дасе излечи.

Утря испылвам 90 години; роденсам в 1895 22 март, това сре истрирвано в церковните книги в село Гасан Батыр — днес е Виноградное. Радвамся ощи спорее получванието моята творба испратна в февраль месец, само низнам квосе случи са пратените по морето и че веч се в расположенися на таз мила жена Ганка.

Млого желаяя да получа някой страници переведени на българск язык дорде сам жув.

Благодарява за всичко Г-н. Николовл Бог да вие в помощ! азл Степан Михайлович Кинчев които предкитиму дошле в Бесарабия от село Карапчал прущавай и извинявай...

(п)

25 март 1985

Много уважаеми Д-р. Николов — Здрвейте!

Вспонях вашето иелание да имате и четете поезия и случ йно домат на Поета в нашия град ма честити като напечатаха едно мое ствихтворени „Витамас да Инглацао“ (переводчика-ви ще разбере), това е на парвата страница на списанието „СЕР ПО Етч“ което с издава в Дома на Поета кой о аз участвовам, като член.

И на другата страниц Дома на Поета описват моето чествоание.

В сякой идин брой излягва една моя поезиа — таз аз Вия пращатам Прущавайт и вземете привет от тука о С.КОнчев

(п)

18 април 1985

Уважаеми Д-р. Георги Николовл може и да Ваотруждав м сас мойти писма но тук идва ощи едно на Ваше име.

Имам справочни лист на грешките на моята творба които се с неос-торожнос сторени от издаделството на первия том л което мисля че ще быди полезно на переводчика добрат Ганка; напримерл там има мяста дето е казано „Турба“ и отпечатано „Туба“ — Бел Градл е Болград и тый нататак.

Главнотол моя интерес е да зная как варви превода е ако има как дами испратити някой листе веч переведени от португалски на български язык...

И друго как сас Ваша справка в село Маломир относно за родат-ниЛ

И кви новости имати в Бургас и Болгариая?

Аз тука подир операцията на михюра като очистяха от рана и простата сига примам лекарства постоянно.

Едно само ми са нормализа — еденто? но изкубех тяжест на шас-надесет кяла и варвя много трудно....

Останалото вий наверно четахти в последнотоми писмо за чествува-нието на „Дома на Поетите“ и мойти 90 години на живота-ми,

прущавайти и извинявайте

Ваш Стефан Кинтчев

(п)

Д-р.

Георги Николов

8 Ииля 1985

8000 — Бургас

Балгария

Много уважаеми учени Николов, здравствуйте!

Ощи идин пыт ви пиша щ на дежда даще добия Вашия ответ кон-кретно относно превода на моя труд (творба) „Страна идея на идин момак“ и най много мое желание дордещам жив давида книгатами на-печана в мойти раце на български язык?...

Искам да знам, получахтили книгити испратени от меня по море? или ощи нестеги получали?...

И Вий, как прижувявати? Вашето семейство?.. Чещто получавам пицма от Румен Стоянов, той е в Мекшико. Неговото желание е както и мойто по щкоро книгата-ми да излези от печат.

Както Ви пицах, правихами операция на пикочния михюр като звадяха язва от която тичеши крив и щега няма повичи крав но пт дето минава пикочта ма боли от день надень повичи.

Очитими почти щовщем затемняха чета щаш увеличительно щте ло
буква по буква; поради това прицтанах да пиша .

Приветщвайте от меня Ваши ближни и Ганка дето се труди на певода.

Моля Ва Господин Николов акоми пишити,пишетими на машинка
защото рокуписното го чета с голямо затруднение..

Млого ви здрави и прущавайти

Вашия Стефан

(п)